

Píseň o vyšínutém trpaslíkovi - Jiří Suchý

Emi
Jezdím ke svému strýci
H7
co bydlí v Prosečnici
Emi
sádrové trpaslíci
Ami H7 Emi
tam na zahrádce má
První má kabát žlutý
H7
druhý má pohled krutý
Emi
a stále vyšínutýma
Ami H7 Emi
kouká očima

Ami
On neměl život snadný
E
a proto je teď vadný
Ami
a jeho pohled chladný
Dmi E Ami
každého dojíká
Emi
A kdekdo se mu diví
H7
že je tak neduživý
Emi
a že jen stále civí
Ami H7 Emi
očima krutýma

Hned vedle mého strýce
švec čtyři krasavice
sádrové trpaslice
tam na zahrádce měl
Tu trpaslík řek strýci
že jednou při měsíci
rád by té trpaslici
svou lásku vyznat chtěl

A strýc povídá: Ševče
Půjč mi to jedno děvče!
A švec na to že nechce
Co prý by z toho měl
A tak snadno a lehce
na toho zlého ševče
za to že řek že nechce
trpaslík zanevřel

Švec nemůže pochopit
že ač se drží kopyt
začal se v dluzích topit
a neví jak z nich ven
Nejí nespí a nedbá
nezajímá ho četba
trpaslíkova kletba
ho trápí jak zlý sen

Se ševcem to šlo s kopce
v rodinné skončil hrobce
a sám starosta obce
ho uctil projevem
A na zahradě civí
trpaslík neduživý
a kdekdo se mu diví
že je tak nešťasten